

Sygn. akt IV K 109/16

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Barbara Kempieńska - Krawczyk

Protokolant – E. S.

w obecności Prokuratora **Bożeny Sosnowskiej**

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2016 r. sprawy

M. C. (C.)

s. J. i M.

ur. (...) r. w M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 4 czerwca 2009 r., sygn. akt II K (...) /09 za przestępstwo z art. 242 § 2 kk popełnione w dniu 12 października 2008 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

kara została wykonana;

II. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt II K (...) /11 za przestępstwo z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione dnia 15 stycznia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione dnia 15 stycznia 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączone i wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności;

kara została wykonana;

III. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 4 października 2012 r. , sygn. akt II K (...) /12 (zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 marca 2013 r., sygn. akt VI Ka (...) /12) za przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 7 grudnia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 stycznia 2012r. do dnia 24 lipca 2012r.;

kara została wykonana;

IV. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 12 stycznia 2015 r., sygn. akt VII K (...) /14 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przy zast. art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 12 października 2013r. na karę 3 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 grudnia 2013r. do dnia 3 kwietnia 2014r. od dnia 18 kwietnia 2014r. do dnia 3 września 2014r. i od dnia 14 października 2014r. do dnia 12 stycznia 2015r.;

kara nie została wykonana w całości – koniec kary przypada na dzień 3 maja 2017r.;

V. Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 grudnia 2015 r. , sygn. akt **IV K (...) /15** za przestępstwo z art. 189 § 1 kk i art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przy zast. art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 31 stycznia 2015r. do 1 lutego 2015r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 197 § 3 pkt. 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 1 lutego 2015r. na karę 5 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 245 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 31 stycznia 2015r. do 1 lutego 2015r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk połączono i wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 lutego 2015r. (godz. 21.30) do dnia 2 kwietnia 2015r. (godz. 21.30);

kara nie została wykonana.

VI. Sądu Rejonowego w Z. dnia 26 kwietnia 2016 r. sygn. akt **II K (...) /15** za przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 25 stycznia 2012r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 25 stycznia 2012 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk połączono i wymierzono karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;

kara nie została wykonana.

orzeka:

1. na podstawie art. 85 § 2 kk, art. 86 § 1 i 4 kk łączy skazanemu **M. C.** karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt VII K (...) /14 opisanym powyżej w pkt IV oraz kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt IV K (...) /15 oraz Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt II K (...) /15 opisanymi powyżej w punktach V i VI, i wymierza **karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;**

2. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu **M. C.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K (...) /15 od dnia 1 lutego 2015r. do dnia 2 kwietnia 2015r. i w sprawie o sygn. akt VII K (...) /14 od 19 grudnia 2013 r. do dnia 3 kwietnia 2014 r., od 18 kwietnia do 3 września 2014 r. i od dnia 14 października 2014 r. do dnia 12 stycznia 2015 r. oraz okres kary już odbytej w sprawie VII K (...) /14 od 2 kwietnia 2015 r. do nadal;

3. na podstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki: Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt II K (...) /09, Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt. II K (...) /11, Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt II K (...) /12 opisane powyżej w pkt od I do III;

5. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. Z. kwotę 120,00 złotych plus 23 % VAT, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i 60/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu M. C. z urzędu;

6. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego M. C. od zapłaty kosztów postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 109/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, iż M. C. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 4 czerwca 2009 r., sygn. akt II K (...) /09 za przestępstwo z art. 242 § 2 kk popełnione w dniu 12 października 2008 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

kara została wykonana;

II. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt II K (...)/11 za przestępstwo z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione dnia 15 stycznia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione dnia 15 stycznia 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączone i wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności;

kara została wykonana;

III. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 4 października 2012 r. , sygn. akt II K (...)/12 (zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 marca 2013 r., sygn. akt VI Ka (...)/12) za przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 7 grudnia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 stycznia 2012r. do dnia 24 lipca 2012r.;

kara została wykonana;

IV. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 12 stycznia 2015 r., sygn. akt VII K (...)/14 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk i 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przy zast. art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 12 października 2013r. na karę 3 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 grudnia 2013r. do dnia 3 kwietnia 2014r. od dnia 18 kwietnia 2014r. do dnia 3 września 2014r. i od dnia 14 października 2014r. do dnia 12 stycznia 2015r.;

kara nie została wykonana w całości – koniec kary przypada na dzień 3 maja 2017r.;

V. Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 grudnia 2015 r. , sygn. akt **IV K (...)/15** za przestępstwo z art. 189 § 1 kk i art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przy zast. art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 31 stycznia 2015r. do 1 lutego 2015r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 197 § 3 pkt. 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 1 lutego 2015r. na karę 5 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 245 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 31 stycznia 2015r. do 1 lutego 2015r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk połączone i wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 lutego 2015r. (godz. 21.30) do dnia 2 kwietnia 2015r. (godz. 21.30);

kara nie została wykonana

VI. Sądu Rejonowego w Z. dnia 26 kwietnia 2016 r. sygn. akt **II K (...)/15** za przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 25 stycznia 2012r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 25 stycznia 2012 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk połączone i wymierzono karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;

kara nie została wykonana

M. C. wniósł o wydanie wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 § 1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazać należy, iż ustawa z dnia 20 lutego 2015 roku weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 roku, a wobec skazanego M. C. ostatni z wyroków - Sądu Rejonowego w Z. z dnia 26.04.2016 r., sygn. akt II K (...)/15 - uprawomocnił się w dniu 30.09.2016 roku, a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. W związku z powyższym zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. po nowelizacji, o ile jest to ustawa względniejsza dla skazanego (reguła

wyrażona w art. 4 § 1 kk). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4 § 1 kk jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (Nowelizacja prawa Karnego 2015. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbel Kraków 2015 str. 911 i 914). Dokonując komparycji obu ustaw w świetle sytuacji skazanego M. C. względniejsze dla skazanego są przepisy art. 85 i nast. obowiązujące w brzmieniu po nowelizacji albowiem pozwolą objąć węzłem jednej kary łącznej większą liczbę kar. Na podstawie bowiem przepisów dotychczasowych węzłem kary łącznej należałoby objąć jedynie kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach II K (...)/12 i II K (...)/15, albowiem jedynie przestępstwa, za które M. C. została skazany tymi wyrokami tworzą wymagany przepisem art. 85 kk (w starym brzmieniu) realny zbieg przestępstw. Natomiast po myśli nowych przepisów warunki do wymierzenia kary łącznej spełniają kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VII K (...)/14, IV K (...)/15, II K (...)/15, jako kary podlegające wykonaniu.

W świetle art. 85 § 1 kk warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 § 2 kk). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 § 3 kk). Po przeanalizowaniu dat popełnienia czynów przez skazanego, Sąd uznał, iż w przypadku skazanego sytuacja opisana w § 3 cytowanego przepisu nie ma miejsca, i dlatego połączył skazanemu wszystkie kary podlegające (choćby częściowo) wykonaniu.

I tak Sąd połączył skazanemu M. C. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt VII K (...)/14 opisanym powyżej w pkt IV oraz kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Gliwicach o sygn. akt IV K (...)/15 oraz Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt II K (...)/15 opisanymi powyżej w punktach V i VI, albowiem są to kary, które podlegają wykonaniu z tym, że kara orzeczona w sprawie VII K (...)/14 podlega wykonaniu w części (skazany tą karę odbywa obecnie), a pozostałe kary podlegają wykonaniu w całości.

Jednocześnie, kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt I i III zostały wykonane w całości, a zatem nie spełniają przesłanek wskazanych w art. 85 kk do orzeczenia kary łącznej i na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego te kary.

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86 § 1 § 4 kk w omawianym powyżej zbiegu przestępstw Sąd mógł wymierzyć M. C. karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegających łączeniu tj. od 5 lat pozbawienia wolności do ich sumy (z tym, że w sprawach, gdzie skazanemu orzeczono karę łączną podstawą wymierzenia skazanemu kary łącznej w niniejszej sprawie była już orzeczona kara łączna), tj. do 8 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył M. C. karę łączną 8 lat pozbawienia wolności. Podejmując decyzję w przedmiocie ukształtowania wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji, absorpcji bądź asperacji, Sąd uwzględnił łączące przestępstwa tworzące zbieg relacje przedmiotowo-podmiotowe.

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu "przede wszystkim" pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (tak też Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12.04.2016 r., sygn. akt II AKa 25/16 oraz Komentarz do Kodeksu Karnego pod redakcją naukową Marka Mozgawy wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2015 str. 257 i nast.).

Określając bliskość związku przedmiotowo – podmiotowego łączącego analizowane czyny Sąd wziął pod uwagę w jakich odstępach czasu zostały one popełnione, oraz jakiego rodzaju były to czyny. Przeciwnie oparciu wymiaru

kary łącznej na dyrektywie absorpcji wobec M. C. przemawia przede wszystkim ilość przestępstw, fakt naruszenia przez sprawcę różnych dóbr prawnie chronionych (tj. m.in. wolności i wolności seksualnej, zdrowia oraz mienia) a także, znaczny upływ czasu pomiędzy poszczególnymi czynami zabronionymi (25.01.2012 r., 12.10.2013 r. oraz okres pomiędzy 31.01.2015 r. do 1.02.2015 r.). Co dalej istotne, wymierzenie in concreto kary łącznej przy stosowaniu określonej zasady stanowi rezultat koniecznego uwzględnienia przy wyrokowaniu łącznym okoliczności, które nie mogły być wcześniej przedmiotem oceny sądu, takich jak globalna liczba popełnionych przestępstw, ich rodzaj i łączące je relacje przedmiotowo-podmiotowe. Determinuje to potrzebę takiego ukształtowania kary łącznej, aby te wszystkie aspekty - w wyniku stosowania dyrektyw prewencji szczególnej i ogólnej - zostały uwzględnione. Mający w tym przypadku zastosowanie art. 53 § 1 k.k. nakazuje uwzględnienie również celu zapobiegawczego i wychowawczego, które kara łączna ma osiągnąć w stosunku do skazanego (tak też wyrok SA w Katowicach z dnia 14.09.2015 r., sygn. akt II AKa 304/15).

Z tegoż względu miarkując karę łączną Sąd miał w polu widzenia przed wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W konsekwencji Sąd stosując zasadę absorpcji wymierzył skazanemu karę łączną łagodniejszą, niż wynikającą z zastosowania zasady kumulacji, ale jednocześnie surowszą, niż w przypadku zastosowania zasady absorpcji – karę łączną 8 lat pozbawienia wolności. Wymierzając skazanemu karę łączną 8 lat pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze przesłankę prognostyczną, bacząc aby orzeczona kara łączna spełniała jej decydujące znaczenie, to jest prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

W tym miejscu wskazać należy na opinię z Aresztu Śledczego w G. (k. 22-37), w której zachowanie i funkcjonowanie skazanego w warunkach izolacji oceniono negatywnie. W opinii na wstępie wskazano, iż z dokumentów, w których posiadaniu jest jednostka, wynika, że skazany wśród sąsiadów posiada bardzo negatywną opinię w związku z ogólnie pojętą demoralizacją. Co więcej, skazany w warunkach izolacji prezentuje zachowanie zmienne z tendencją do negatywnego. Czterokrotnie sporządzano względem niego wnioski o wymierzenie kary dyscyplinarnej. Posiada on trudność w poprawnym przestrzeganiu zasad. Ponadto skazany odbywa karę w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany opracowywaniem indywidualnego programu oddziaływania, co zdaniem Sądu w przypadku osób wielokrotnie skazanych ze stwierdzonym uzależnieniem od alkoholu (a taką osobą jest skazany) ma znaczące znaczenie z punktu widzenia oceny przebiegu ewentualnej resocjalizacji. We wnioskach końcowych opinii wskazano, iż prognoza penitencjarna na obecnym etapie kształtuje się negatywnie, a proces resocjalizacji wymaga utrwalenia.

W oparciu o kartę karną skazanego (k. 12-15), oraz treść w/w opinii Sąd doszedł do wniosku, iż sylwetka skazanego wskazuje na jego daleko posunięty stopień demoralizacji, jego konflikty z prawem nie miało jednorazowego, przypadkowego charakteru, a jego negatywne postępowanie eskalowało (w 2015 r. skazany popełnił zbrodnię z art. 197 § 3 pkt 1 kk).

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż kara łączna, nie może stanowić zbyt znacznej "premii" płynącej z faktu popełnienia większej liczby przestępstw. Klóciłoby się to tak z wymogami prewencji ogólnej jak i szczególnej, gdyż premiowałoby sprawcę popełniającego więcej niż jedno przestępstwo i prowadziłoby praktycznie do bezkarności pewnych jego działań oraz uprzywilejowałoby sprawcę wielokrotnego w stosunku do sprawcy, który popełnia jedno przestępstwo. Mając na uwadze, iż kara łączna winna stanowić syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego, reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karną w stosunku do sprawcy wielu przestępstw, Sąd uznał, iż w wypadku M. C. karą łączną spełniającą omawiane wyżej cele jest kara łączna 8 lat pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wymierzona kara łączna stanowi syntetyczną ocenę zachowań skazanego i jest właściwą i celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją za popełnione czyny.

Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu M. C. okres odbywania kary w sprawie VII K (...)/14 od 2 kwietnia 2015 r. do chwili obecnej, a także okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K (...)/15 od dnia 1 lutego 2015r. do dnia 2 kwietnia 2015r. i w sprawie

o sygn. akt VII K (...)/14 od 19 grudnia 2013 r. do dnia 3 kwietnia 2014 r., od 18 kwietnia do 3 września 2014 r. i od dnia 14 października 2014 r. do dnia 12 stycznia 2015 r.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. Z. kwotę 147,60 zł w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji byłoby dla niego zbyt uciążliwe, z uwagi na odbywanie kary i nie pozostawanie w stosunku zatrudnienia na terenie jednostki penitencjarnej.